

ΒΑΤΡΑΧΟΣ

Σάββατο, 10 Σεπτεμβρίου 2011

7:17 πμ

III. Περὶ Αἰγυπτίων βατράχων.

Σοφόν τι ἄρα χρῆμα ἦν γένος βατράχων Αἰγυπτίων, καὶ οὖν καὶ τῶν ἄλλων ὑπερφέρουσι κατὰ πολὺ. Ἐὰν γὰρ ὕδρα περιπέσῃ, Νείλου θρέμματι, βάτραχος, καλάμου τρύφος ἔνδακὼν, πλάγιον φέρει, καὶ ἀπριξέ ἔχεται, καὶ οὐκ ἀνήσει κατὰ τὸ καρτερόν. Ὁ δὲ ἀμηχανεῖ καταπιεῖν αὐτὸν αὐτῷ πῶ καλάμῳ· οὐ γὰρ οἱ χωρεῖ περιλαθεῖν τοσοῦτον τὸ στόμα, ὅσον ὁ καλάμος διείργει. Καὶ ἐκ τούτου περιγίνονται τῆς ῥώμης τῶν ὕδρων οἱ βάτραχοι πῶ σοφία.

10/9/2011 9235.8

ΜΥΘΟΙ ΑΙΣΩΠΟΥ

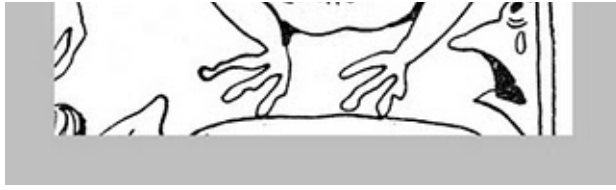
271

Ὁ γάιδαρος καὶ οἱ βάτραχοι

"Ενας γάιδαρος μ' ἴνα φόρτωμα ξύλα στήν πλάτη του περνοῦσε μιά λίμνη. Γλίστρησε τότε κι' ἔπεσε καί μὴ μπορώντας νά σηκωθῆ δδύρονταν καί στέναζε. Οἱ βάτραχοι τῆς λίμνης ἀκούγοντας τὰ βογγητά του εἶπαν: «Φιλαράκο, εσύ βρέθηκες για λίγο στό νερό καί κλαις ετσι ἂν εμενες ἐδώ δσο καιρό κι' ἐμεῖς τί θάκανες;».

Ταιριάζει σέ ἄνθρωπο καλομαθημένο πού διαμαρτύρεται για ἀσήμαντες δυσκολίες, δταν ἄλλοι ἀντέχουν σε μεγαλύτερες.

Ο ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Aristophanes, Frogs

F.W. Hall and W.M. Geldart

ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς οἷς ἔθυσαν εὖρον σημεῖα κείμενα οἱ μὲν λαχόντες Ἄργος **φρῦνον**, οἱ δὲ Λακεδαιμόνα δράκοντα, οἱ δὲ Μεσσήνην ἀλώπεκα. περὶ δὲ τῶν σημείων ἔλεγον οἱ μάντιες, τοῖς μὲν τὸν **φρῦνον** καταλαβοῦσιν ἐπὶ τῆς πόλεως μένειν ἄμεινον (μὴ γὰρ ἔχειν ἀλκὴν πορευόμενον τὸ θηρίον) , τοὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας δεινοὺς ἐπιόντας ἔλεγον ἔσσεσθαι, τοὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα δολίους.

Απολλοδωρος - Βιβλιοθήκη - Βιβ. 2. Κεφ 8 στ.5

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕ ΤΟ ΒΑΤΡΑΧΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΡΣΕΣ

131. πολλάκις δὲ τοιοῦτου γινομένου, τέλος Δαρείου τε ἐν ἀπορίῃσι εἶχετο, καὶ οἱ Σκυθῶν βασιλεῖς μαθόντες τοῦτο ἔπεμπον κήρυκα δῶρα Δαρείῳ φέροντα ὄρνιθά τε καὶ μῦν καὶ βάτραχον καὶ ὄιστους πέντε. [2] Πέρσαι δὲ τὸν φέροντα τὰ δῶρα ἐπειρώτεον τὸν νόον τῶν διδομένων. ὁ δὲ οὐδὲν. ἔφη οἱ ἐπεστάθαι ἄλλο ἢ δόντα τὴν ταχίστην ἀπαλλάσσεσθαι: αὐτοὺς δὲ τοὺς Πέρσας ἐκέλευε, εἰ σοφοί εἴσι, γνῶναι τὸ θέλει τὰ δῶρα λέγειν. '132. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Πέρσαι ἐβουλεύοντο. Δαρείου μὲν νυν ἡ γνώμη ἦν Σκύθας ἐσωτῶ διδόναι σφέας τε αὐτοὺς καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ, εἰκάζων τῆδε, ὡς μῦς μὲν ἐν γῆ γίνεται καρπὸν τὸν αὐτὸν ἀνθρώπῳ σιτεύομενος, βάτραχος δὲ ἐν ὕδατι, ὄρνις δὲ μάλιστα ἔοικε ἵππῳ, τοὺς δὲ ὄιστους ὡς τὴν ἐσωτῶν ἀλκὴν παραδιδούσι. [2] αὕτη μὲν Δαρείῳ ἀπεδέδεκτο ἡ γνώμη. συνεστήκει δὲ ταύτη τῇ γνώμῃ ἡ Γοβρύεω, τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐπτὰ ἐνὸς τῶν τὸν Μάγον κατελόντων, εἰκάζοντος τὰ δῶρα λέγειν [3] 'ἦν μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀναπτῆσθε ἐς τὸν οὐρανόν, ὧ Πέρσαι, ἢ μύες γενόμενοι κατὰ τῆς γῆς καταδύητε, ἢ βάτραχοι γενόμενοι ἐς τὰς λίμνας ἐσπηδήσητε, οὐκ ἀπονοστήσετε ὀπίσω ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι.'

Ηροδοτος - Ιστοριαί - 4- 132-133

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

βατράχοις οἰνοχοεῖν

Of those who give what is not wanted,

Φερεκύδης